

Birgitte Husmark (SF):

Forslaget er jo en genfremsættelse af det forslag, der lå på bordet i februar 1988 og blev behandlet i marts. Det blev behandlet samtidig med et forslag fra SF, hvori vi gav udtryk for nogle tanker, der falder meget i tråd med de tanker, der nu er genfremsat i Socialdemokraternes forslag.

Vi vil godt pointere, at vores bud på de vigtigste ting i det her forslag er, at man her foreslår en struktur, som giver sammenhæng i sundhedssystemet. Sådant som sundhedssystemet fungerer i øjeblikket, er det meget stykkevis og delt. De enkelte faggrupper har ikke nogen direkte adgang eller adkomst til at tale med hinanden, og den praktiserende læge fungerer alt for ofte uden sammenhæng med det øvrige sundhedssystem. Det samme gælder desværre ofte speciallægerne.

Derfor er vi meget enige i dette forslag, der tager højde for den ændrede struktur, vi ønsker, sådan at både hospitals- og specialistbehandling kommer til at hænge sammen med den nære primære sundhedsbehandling, og sådan at bidrag fra de forskellige faggrupper kommer til at hænge sammen til patientens bedste.

Vi vil godt pege på det afsnit i bemærkningerne, hvor der står:

»En række primærkontakter til befolkningen vil således kunne overføres til sygeplejeuddannet personale efter rådgivning fra lægen. For sociale og psykologiske problemer, der traditionelt udgør en betydelig del af kontakterne i almen lægepraksis, vil der være mulighed for – efter aftale med patienten – direkte at omvisitere til social eller psykologisk sagkundskab i centeret.

Dette vil betyde, at lægerne i mindre omfang end i dag skal beskæftige sig med områder, som deres medicinske grunduddannelse ikke eller kun i ringe grad lægger op til.«

Det anser vi som et ægte bud på, hvordan man skal være tværfaglig. For at man kan blive det, er det også nødvendigt at have ensartet ansættelsesform. Hvis man ikke er ansat på lige vilkår, hvis lægen som i dag skal købe sin praksis og køre efter et taxametersystem, kan man ikke fungere på samme vilkår, som hvis man er ansat til at udføre et arbejde bedst muligt. Det er derfor, vi mener, det her forslag er nødvendigt.

De forsøg, der er i gang i øjeblikket, tager ikke højde for den problemstilling, at man er ansat på forskellige vilkår. De forsøg, der er i gang i øjeblikket, består af to modeller.

I den ene tager man udgangspunkt i et lægehuse, og så er det derfra, man knytter nogle kontakter. Jeg er helt enig i, at det fungerer langt bedre, end hvis der ikke er nogen sammenhængende struktur, men stadig væk ser vi det ikke som det optimale, at man på den led tager udgangspunkt i stadig væk en privat købt praksis og stadig væk en lægeoverenskomst, så der køres efter et taxametersystem.

I den anden model for de forsøg, der kører i øjeblikket, tager man udgangspunkt i den kommunale service, i pleje- og omsorgssektoren.

Problemet med de forsøg er, at man ikke kan tage højde for kontakten med en privatpraktiserende læge, og det giver nogle af de samme vanskeligheder, som vi har i det nuværende system. Der er nogle sundhedsgrupper, der bliver knyttet tættere sammen, og der bliver taget langt mere hensyn til befolkningens behov i de forsøg, der har været. Men stadig væk får man ikke det sammenhængende sundhedssystem, der her er tale om.

Det er da muligt, at vi kan få en forklaring på det, når ministeren kommer med sit forslag til sundhedslov, at det dér vil åbenbares, hvor de konkrete forskelle er. Foreløbig kan jeg kun udtale det fromme ønske til ministerens Sundhedsstyrelse, at man dér ikke blot vil tænke i lægefaglige baner, men tænke og handle tværfagligt til gavn for befolkningen.

Jørgen Winther (V):

Der er her tale om en genfremsættelse af et socialdemokratisk beslutningsforslag fra februar 1988.

Det væsentlige i forslaget er fastansættelse af praktiserende læger og af fysioterapeuter og etablering af sundhedscentre.

Ved at læse bemærkningerne kan man se, at disse sundhedscentre vil blive en slags minisygehuse, nogle mastodonter. Der skal være sygeplejersker, læger, sundhedsplejersker, socialrådgivere, forebyggelseskonsulenter, fysioterapeuter, fodplejere, kliniske psykologer, skolelæger, børnetandplejepersonale, børnetandlæger, hjemmehjælpere, socialpædagoger og vel også en hel del sekretærer. Der skal vel også – det står der ikke – være en eller anden form for